

Geronimo Stilton

DIARI DEL GER

La venjança
dels sapastres

Estrella Polar

Geronimo Stilton

DIARI DEL GER

Estrella Polar

Text de Geronimo Stilton
Idea original d'Elisabetta Dami
Tots els drets reservats, © GERONIMO STILTON
info@geronimostilton.com

Revisió dels textos d'Elisabetta Dami S.r.l.
Projecte, direcció artística i realització editorial de studio pym / Milà
Projecte gràfic de coberta i interiors de Chiara Collinassi / studio pym
Il·lustracions originals del món del «jove Ger» de Francesco Castelli

Títol original: *La rivincita delle schiappe*
© de la traducció: 2025, Xavier Solsona
© 2024, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME, Milà, Itàlia
www.geronimostilton.com

© 2025, Editorial Planeta, S. A.
© 2025, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.
Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat
www.geronimostilton.cat

Primera edició: febrer del 2025
ISBN: 979-13-87519-04-9
Dipòsit legal: B. 530-2025
Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Queda expressament prohibida la utilització o reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb la finalitat d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.co.uk.

1

MANDONGUILLES I MANDONGUILLES

Vaig entrar clavant un **COP DE PORTA**,
em vaig treure les vambes i em vaig lluir amb el
meu famós **llançament de sabatilles**.
LES PUC FER ATERRAR AL MIG DEL
VESTÍBUL!

Vaig deixar també escampades per terra la
motxilla i la carpeta de dibuixos, i vaig sortir
disparat cap a la cuina. Sabia que després em
tocaria recollir-ho tot, però no tenia espera: el
meu nas ja ensumava una oloreta que em feia
venir salivera...

TATXAN!
MANDONGUILLES CRUIXENTS
DE GORGONZOLA AMB COR
DE MOZZARELLA FUMEJANT:
LA MEVA ESPECIALITAT!

—Genial, avi! —vaig exclamar, i em vaig asseure a la cadira amb la forquilla a la mà. La Tea em va mirar amb el front **arrufat** des de la seva trona.

—Ehhh, em sap greu —li vaig dir—, tu encara no en pots menjar, de mandonguilles. Primer t’han de sortir més **dents!**

Vaig engegar a riure, però ella em va fer callar immediatament.

—Gaga-bu! Mbama brrr.

Hmm, la Tea tenia raó. M’havia descuidat de rentar-me les potes...

↑ TAN PETITA I TAN
EMPIPADORETA, JA!!

Ei, tu que llegeixes, no cal que m’ho preguntis, no et puc ensenyar el llenguatge de la Tea, només l’entenc jo (coses entre germans...). Tu no en tens, de llenguatge en codi, amb els amics o la família?

—Com ha anat a l'escola? —va preguntar l'avi, fent rodolar al meu plat una **ALLAU** de mandonguilles.

—Mmmguebone —va ser tot el que vaig dir. Tenia massa feina mastegant!

Per sort, l'avi fa mandonguilles en quantitats industrials. M'agraden tant que n'he menjat per berenar i per sopar... Que m'he passat, dius? Potser tens raó.

2

UNA BONA SORPRESA... O POTSER NO?

L'endemà jo anava a càmera lenta, em sentia la panxa tan **plena** que em costava caminar. Per sort, però, a primera hora tocava educació física!

*No faig broma, ho has entès bé. Tu
espera't, que ara t'ho explico...*

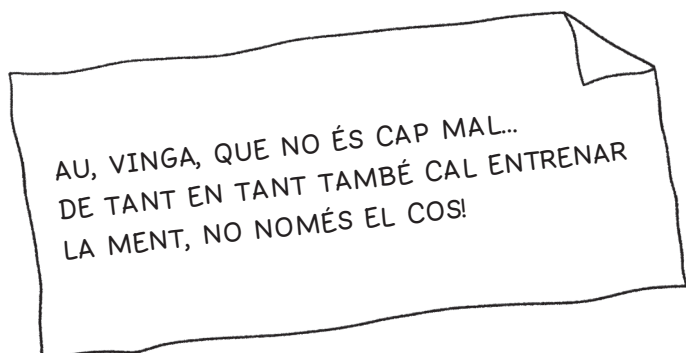

El nostre professor d'educació física es diu **T. Rat** i té una certa edat, però és molt salat i un rat del tot *honrat*!

A mi m'agrada perquè, a més de fer exercici físic, ens explica un munt d'històries sobre l'esport. D'aquest tema ho sap pràcticament tot.

Ni el Martin Gala ni el Xafarot Nesquitt ni jo estem gaire dotats per a l'esport (bé, diguem-ne que som **completament negats**) i hem trobat la manera per evitar fer gimnàstica: només s'ha de tocar l'interruptor dels contes del professor T. Rat.

Quan engega a parlar d'**ESPORT**, el professor posa la directa i s'oblida de tota la resta. Nosaltres ens quedem allà escoltant-lo, i tururut flexions i abdominals!

En concret, hi ha un esport que torna boig el professor T. Rat: **la cursa de formatges!**

No saps de què parlo? És gairebé l'esport nacional de Ratalona. Es tracta de córrer darrere d'un formatge sencer que rodola pendent avall. Guanya qui aconsegueix atrapar-lo i arriba primer al final. (Quin és el premi? És obvi: el guanyador s'endú el formatge!).

Aquell matí estava decidit a parlar d'això amb el professor: ell hauria començat a explicar les seves memorables històries sobre les curses de formatge més increïbles de la història i, mentrestant, jo hauria pogut pair les mandonguilles amb tota la calma del món.

Davant de l'escola vaig veure el **Xafarot Nesquitt**.

EL LLIBRE ERA AQUEST!

—Avui toca classe d'espionatge? —vaig dir rient.
Jo sabia que no hi havia cap curs d'aquest estil
a l'escola.

—Tant de bo! —va contestar ell—. Almenys per
un cop seria el **PRIMER DE LA CLASSE**.

IMPOSSIBLE!

El Martin Gala també se'ns va afegir, vam
deixar les motxilles a la classe i vam anar cap
al gimnàs. Per pura formalitat ens vam canviar
als vestidors, i ens vam posar el xandall. No
el necessitaríem per a res, o, si més no, això
pensava.

Vaig entrar al gimnàs amb els meus companys,
esperant veure la figura familiar del professor.
Però ves per on...

*Sí. Et penses que tot anirà com sempre
ha anat, però la vida està plena de
sorpreses.*

TEST

QUI CREUS QUE HI HA AL GIMNÀS, EN COMPTES DEL PROFESSOR T. RAT?

A. La Ratipén amb les mitgetes

LA PROFESSORA DE
MATEMÀTIQUES TÉ UN
PROBLEMA D'ALÈ (O DE
MITGETES, JA NO HO SÉ)

B. El Miki Ratassa amb una bossa de minipizzes

EL MEU CONSERGE PREFERIT!
PERÒ PROU DE MENJAR,
SISPLAU!!

C. No en tinc ni idea

D. El monstre fangós dels pantans de Ratalona

EL DE DEBÒ!

E. La meva germana Tea

SOCOOORS!!!

F. El cocodril enamorat de la Sally Rasmaussen

NO HAS LLEGIT EL MEU FANTÀSTIC
PRIMER LLIBRE, TITULAT MAI
FACIS CAMPANA? VINGA, DONCS!!!

G. Altres:

D'ACORD, JA PARO, CONTINUA
LLEGINT I SABRÀS LA VERITAT.

En el lloc del professor T. Rat, per fer classe hi havia:

En resum: el professor estava malalt i durant algunes setmanes la tindríem a ella de suplent. Cosa que, d'una banda, podia ser positiu, perquè tenia pinta de ser **simpàtica i agradable**, però d'altra banda...

—Bé, començarem fent l'escalfament: **VINT VOLTES CORRENT!** —va dir la professora Ray, i una esgarrifança de pànic em va recórrer l'espinada.

Sí, sí, ho has entès bé: res de trucs, ara toca suar!

La Ray va agafar el xiulet i va començar a marcar el ritme perquè moguéssim les potes. Un ritme sens dubte massa intens per a un que, com jo, tenia la panxa plena de mandonguilles.

—Disculpi'm, professora, no em trobo gaire bé...

—vaig dir quan feia la segona volta.

—Oh, pobret, tens cara de **marejat**. Ves a seure, doncs —va respondre ella.

VAIG CÓRRER COM UN ESPERITAT
CAP AL LAVABO!

*No pateixis, la cosa no va anar a pitjor.
De fet, millor així, perquè em vaig saltar la
classe: mandonguilles a banda, no estava
gens en forma!*

En acabar la classe, el Nesquitt i el Martin Gala estaven tan **REBENTATS** que van caure mig desmaiats als bancs dels vestidors sense poder aixecar-se. I la resta de la classe, si fa no fa, estaven igual.

La Ray ens havia destrossat.

NI TAN SOLS ÉREM CAPAÇOS
DE TREURE'NS ELS MITJONS...
QUINA PUDOR!